

tryk af Krigsministeren. Han har nemlig sagt, at vort Hærvæsen er i en abnorm Tilstand. Krigen kan man gjerne sige er for en Armee den normale og Freden den abnorme Tilstand; imidlertid vil jeg tage det, som det her er givet, og betragte denne Sags Tilstand mellem Fred og Krig som den abnorme, idet jeg lader begge de andre staae som normale, hver til sit Brug. Hvort ligger — spørger jeg imidlertid — Grunden til denne abnorme Tilstand? den ligger deri, at vi have alle de Cadres til Tjeneste og under Vaaben, som kun maae holdes under Vaaben i Krigstid, og disse have vi fyldt med Mandskab, som vi have udfkrevet efter Love, der affurat ere af samme Bestaaffenhed som det Forslag, vi her have foreslagt (Hør!). Af de Summer, som ere nævnte i Krigsbudgettet for næste Aar (see vi, at man regner paa ogsaa i næste Aar at beholde de samme Kræfter; og at man altsaa idetmindste gjør sig en Forestilling om Muligheden af — hvad der ogsaa kan være af Vigtighed med Hensyn til vor politiske Stilling — at beholde disse Cadres indtil videre under Vaaben, og altsaa fylde dem ud, lige som vi have gjort hidtildags med ungt Mandskab. Men dersom vi herefter ikke gaae ind paa en Udskrivning, som den af Udvalget foreslaaede, men indskrænke os til den Størrelse, som i den foreløbige Lov er forlangt og disse Cadres blive ved at staae, som de have staaet hidtildags, saa vil alt det Mandskab, som ere i dem, komme til at være længere til Tjeneste end det behøver, og vi ville savne de Midler, som skulle anvendes til at øve Mandskabet, da vi med disse Midler maa betale hine Cadres. Enhver lille Stats Hovedformaal, finansielt og militært, er, at komme til at anvende de Midler den udgiver med den største Nytte, og derfor maa det være en Hovedopgave for os, hvad enten vi ville øve Mandskabet i 16 Maanedere eller i kortere Tid, dog paa ingen Maade at komme ud over de 16 Maanedere; thi derved give vi Pengene ud til en unyttig Øvelse. Der er her ikke Spørgsmaal om ad en indirecte Wei at komme ind paa en ny Organisationsplan, men der er Spørgsmaal om ikke ad en indirecte Wei at komme ind paa Noget, som ligefrem strider

imod den nu bestaaende Organisationsplan. Naar vi nemlig beholde de nærværende Cadres bestaaende som de nu ere, saa komme vi nødtvungen til det Punkt, hvor alle Mennesker vare fortvivlede over, at vi vare ifjor efter Fredsslutningen, dertil nemlig, at vi maae vedblive at beholde for meget gammelt Mandskab over 16 Maanedere inde til Tjeneste, og vi komme ind paa at udgive Penge til et fuldkommen tjenstøvet Mandskab, istedetfor at bruge disse samme Penge til at øve nyt Mandskab. Dette skulde vi ikke gjøre; vi skulde ikke ad en indirecte Wei lade os drage ind paa at beholde Mandskab længere til Tjeneste end det engang er foreskrevet. Der er ingen skjulte Hensigter i vort Forslag. Det er den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad), der har lagt dem deri, han har randsaget vore Hjærter og Myrer, og det skal være ham tilladt, mine skulde altid ligge for (Latter). Jeg har ved at forelægge et selvstændigt Forslag viist, hvor jeg vil hen, og jeg har ved at deeltage i at forelægge det nu foreliggende Udkast viist den Wei man kan gaae, for at fuldbyrde de Love, der bestaae, og for med Sparsommelighed at naae det Maal, vi eftertragte.

Finansministeren: Det forekommer mig, at den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) selv har givet det bedste Beviis mod Udvalgets Bedømmelse af, hvorvidt den foreløbige Lov var nødvendig eller ikke, ved at støtte sig til den Parallel, han har villet drage imellem denne og de almindelige finansielle Bevillinger. Jeg maa i saa Henseende erklære mig enig med den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad), men finder mig dog for Følgernes Skyld foranlediget til at udtale, at det paa ingen Maade gaaer an, naar en Bevilling for et foregaaende Finantsaar ikke er bleven benyttet, da at betragte det som en saa selvfølgelig Sag, at den skal kunne udtømmes i det paafølgende Aar, at man skulde opstille det som en Regel, at dens Bevilgelse kun var en reen Forsmag, eller at der endog ikke i saa Henseende behøvedes en Tillægsbevillingslov. Fulgte man dette Princip, kom man let til at betragte en meget stor Deel af